

Ja sobi divka jak ruža

♩=180

Ja so - bi div - ka jak ru - ža,
ne - chcu pi - ja - ka za mu - ža, a ľem ja cho - ču ta - ko -

ho, že - by ňa ľu - bil, ja jo - ho. Kvi - toč - ky čer - ve -

ny i bi - la ľa - ľi - ja, daj mi, Pa -

ňe Bo - že, _____ šum - no - ho fra - ji - ra.

2. Našla som sobi šuhaja, počarovnoho beľara,
išli sme vidno do haju, s velikoj zajdoj na travu.
[:Kvitočky červený i bila ľaľija,
daj mi, Paňe Bože, šumnoho frajira.:]

4. Hvizdočky z neba svitili a my sja virno ľubili,
rosička z neba padala, ja s milým v haju zostala.
[:Kvitočky červený i bila ľaľija,
daj mi, Paňe Bože, šumnoho frajira.:]

3. Dokým sme prišli do haju, nažali sme sobi travu,
travnica bula všce povna, ta poščil'očka hotova.
[:Kvitočky červený i bila ľaľija,
daj mi, Paňe Bože, šumnoho frajira.:]

5. Keď divča v haju nočuje, naj si vybavu richtuje,
a ku vybavy kolysku, zlatý perstičok na ručku.
[:Kvitočky červený i teľnava ruža,
ďakuju ti, Bože, za dobroho muža.:]